

posle za krajev. šol. odbor, če je le-ta samo zadovoljen s tem. G. dir. Dokler li to takoj pojasni in pravi, da ne bo ugovarjal nihče, če bo krajev. šol. odbor sam od sebe ustavil v svoj proračun tozadevne zneske.

Tov. Grašič govori precej temperamentno v prilog enorazrednic, kjer naj bi delal šol. uprav. za žive in mrtve, ne smel pa bi za to delo zahtevati nobene nagrade. Dalje konstatira, da se ravno šolske oblasti v največ slučajih niti izdaleka ne brigajo za oddoljeno mnenje šol. upraviteljev.

Tov. Plavšak prosi za pojasnilo, kaj bi bilo storiti v slučaju, če krajevni šolski odbor proračun odobri, a bi ga kuka višja instanca ne hotela.

Tov. Kržišnik se zahvali g. dir. Doklerju za njegova pojasnila in omenja, da je bilo največ takih in podobnih nedostatkov v proračunih krajev. šol. odborov zaradi tega, ker niso bili v ti zadevi šol. uprav. zadostno poučeni in je tudi uredba sama tu in tam nejasna. Sedaj pa, ko jima je g. dir. Dokler podal precej jasno navodilo, je uverjen, da bodo v bodoče tudi proračuni krajev. šol. odborov točnejši.

Tov. poverjenik Skulj poseže med debaterje in jih opozori, da se nihče ni odgovoril na vprašanje, ki ga je zastavil tov. Plavšak. On meni, da bo to vprašanje še najlažje rešil šolski upravni odsek, ki ga bo treba izvoliti takoj.

Tov. Ločniškar zastavi vprašanje, če ni mogoče, da bi se ta in ona postavka vnesla še naknadno v proračun krajev. šol. odborov.

Tov. Jevnikar je mnenja, da nikakor ne gre, da bi se proračun, ki ga je odobrili krajev. šol. odbor, popravljal pri oblastnem šol. odboru; zakaj takaj popravki bi pri krajev. šol. odboru vzbudili lahko sum, da jih je provzročil šol. uprav. po ovinkih.

Tov. Zakrajšek pa je mnenja, da so take korekture v proračunih krajev. šol. odbora potrebne; zakaj v mnogih slučajih se dogodi, da šol. uprav. to in ono zahteva, ali župan je mnenja, da je on oblast in da ima le on v ti zadevi odločilno besedo.

Tov. Slapšak da pojasni, tov. Jevnikarju in meni, da je oblastni šolski odbor vsekako višja

instanca in ima zaradi tega tudi pravico do te in one korekture v proračunih krajev. šol. odborov, če se mu vidi tako kot neobhodno potrebne.

Ob sklepu te debate da tov. poverjenik Skulj besedo g. dir. Doklerju, ki pojasni, da s svojimi izjavami ni nameraval očitati šol. uprav. malomarnosti, temveč z njimi je nameraval šol. upravitelje le opozoriti na to in ono, kar bi pri sestavi proračunov krajev. šol. odborov lahko vnesli pa ne vneso. Kar se tiče naknadnega vnašanja v proračun krajev. šol. odbora, je on mnenja, da to ni več mogoče, če je proračun odobril že tudi oblastni šolski odbor. Kar pa se tiče korektur od strani oblastnega šolskega odbora se pridružuje tudi on mnenju tov. Slapšaka.

Tov. Ločniškar se povrne še enkrat k čl. 7., točka e), ki govori o nalaganju denarja v »Državno hipotekarno banko« in meni, da je tudi pri nas v Sloveniji dovolj varnih zavodov in da vidi v taki zahtevi nekaj diktat za centralizem, ki-ga je že itak več nego dovolj.

Ob sklepu prve točke programa meni tov. poverjenik Skulj, da so debaterji iznesli precej lepih misli, ki pa jih bo treba obdržati v spominu in jih predložiti ob svojem času šolskim oblastem. V ta namen pa bo treba dobiti ljudi, ki bodo to storili in zato se vrača k misli tov. Slapšaka, da se izvoli šolski upravni odbor in prosí, če ima kdo izmed navzočih zborovalcev kak tozadeven predlog.

Tov. glavni tajnik Kobal se oglasi k besedi in predlaga, da se izvolijo v šolski upravni odsek, ki bo v pomoč poverjenstvu in bo tedensko zboroval, sledeči tovariši in sledeče tovarišice: Strukelj, Gostič, Poljak, Dimnik, Slapšak, Grašič, Kleinmayerjeva, Lampret, Stupica, Grad, Kosin in Arigler.

Predlog tov. glav. tajnika Kobala je bil soglasno sprejet, in izvoljeni člani odseka so izvolitev tudi sprejeli.

Po izvolitvi opozori tov. poverjenik Skulj navzoče, da naj pošiljajo vse tozadevne predloge na poverjenstvo UJU v Ljubljani in le-to jih bo odstopilo v presojo in pretresanje novozvoljenemu šolskemu upravnemu odseku. (Dalje prih.)

bi postavili profesorje za nadzornike. Tu smo jasno pokazali vzroke. Dajte nadzornikom pošten položaj in v redu bo ter bo lah-ko dobiti in izbirati nadzornike. S postav-ljenjem profesorjev ne bo rešen problem, temveč bo poslabšan, ker ne bodo poznali notranjosti osnovne šole, ki jo baš sedaj čaka korenita notranja reforma, katero bo znal izvesti le dotičnik, ki se je praktično pečal s to reformo v osnovni šoli.

Splošne vesti.

VABILO NA SEJO

ŠIRJEGA SOSVETA UJU — POVER-
JENISTVO LJUBLJANA 27. NOVE-
BRA 1927.

Dne 27. novembra 1927 se vrši seja
širjega sosveta UJU — poverjenstvo
Ljubljana v deški osnovni šoli v CELJU.
Začetek točno ob 10. uri.

Dnevni red:

1. Otvoritev seje in poročilo poverje-
nika tov. A. Skulja.
2. Naša organizacija in Učiteljska ti-
skarna.
3. Organizacijske zadeve. (Naš tisk, samo-
izobrazba itd.)
4. Sklepanje o osnutku pravil.
5. Predlogi in nasveti okrajnih učitel-
skih društev.
6. Slučajnosti.

Opomba: Predloge in nasvete
naj pošljejo okrajna društva vsaj tri dni
pred sejo. Na seji oddanih predlogov
ne moremo upoštevati. Člani širjega so-
sveta so vsi predsedniki okrajnih dru-
štev in vsi člani ožjega sosveta. Zaradi
važnosti dnevnega reda pričakujemo
polnoštevilne udeležbe.

UJU — poverjenstvo Ljubljana,
dne 9. novembra 1927.

Andrej Skulj,
poverjenik.

Rado Grum, Josip Kobal,
blagajnik. tajnik.

— Izvršitev sklepov seje širjega so-
sveta pov. UJU z dne 2. oktobra 1927 glede
Učiteljske tiskarne. Širji sosvet je zavzel
na gori imenovani seji sledeče stališče:

1. Širji sosvet ljubljanskega poverje-
nstva UJU je po natančnem obravnavanju
poročila o zavlačevanju sprejema 113 (sedaj
vsega 172) novo predloženih učiteljev v za-
drugo Učiteljsko tiskarno prišel do prepri-
čanja, da njen upravni svet nima volje
sprejeti prijavljenih članov.

Ker ni tako postopanje v interesu Uči-
teljske tiskarne in je to poniževanje učitel-
stva, katerega ime nosi zadruga, ne glede na
to, da ne odgovarja niti namenu zadruge
same, izjavlja širji sosvet, da želi rešitev
vseh prijav za pristop brezpogojno do 31.
oktobra 1927.

2. Širji sosvet pooblašča na svoji seji v
Ljubljani dne 2. oktobra 1927 poverjenstvo,
da odpove takoj po predloženem in po
upravnem svetu Učiteljske tiskarne neupo-
števanem roku za sprejem učiteljev — na-
ših članov, tiskarni vsa tiskarska dela učit.
organizacije, svoj sedež in to v najkrajšem
času, potrebnem za izvršitev teh ukrepov.

3. Širji sosvet ugotavlja potrebo zgra-
ditve samostojne učiteljske gospodarske
organizacije ter nalaga gospodarskemu sve-
tu, da izdela čimprej enoten načrt, v ka-
terem se vsi člani organizacije pritegnejo
k prispevanju za Učiteljski konvikt, Uči-
teljski dom, obrambni fond in lastno za-
ložništvo. Člani obstoječega gospodarskega
sveta smejo pritegniti k sodelovanju vse
eksperte obstoječih učiteljskih gospodar-
skih organizacij. Želi, da se smotreno iz-
vede potrebna koncentracija naših razpr-
šenih gospodarskih sil.

Načrt s potrebnim komentarjem je
predložiti učiteljskim društvom v razprav-
ljanje in propagando.

Upravni svet in nadzorstvo Učiteljske
tiskarne na seji 29. oktobra 1927 nista
ugodila zahtevi širjega sosveta.

Nato je bil izvršen še zadnji poizkus,
kakor poročamo na drugem mestu lista.

Poverjenstvo je na podlagi tega iz-
vedlo sklep seje širjega sosveta z dne 2.
oktobra 1927 pod točko 2.

Istovčasno je zahtevalo od Učiteljske ti-
skarne vrnitev pristopnih izjav za člane, ki
so se potem poverjenstvu pognali v za-
drugo ter jih izročil predsednikom okrajnih
učiteljskih društev na seji širjega sosveta
pov. UJU, ki jo je poverjenstvo sklicalo
za 27. november t. l. v Celju.

— Zadnji poizkus z Učiteljsko tiskarno.
Z ozirom na posredovanje tov. Gnusa je
pov. UJU pristalo še na poslednji poizkus z
Učiteljsko tiskarno, ter preložilo termin na
sredo 9. novembra 18. uro. Upravni svet in
nadzorstvo sta imela tretjo sejo v tej zadevi
in sta mesto sprejema prijavljenih članov
sklicala raje izredni občni zbor Učiteljske
tiskarne za 8. decembra t. l., kakor je raz-
vidno iz vabila na drugem mestu lista.

— Volitve v oblastno učiteljsko disci-
plinsko sodišče v Ljubljani. Meščanske
šole v Ljubljani: Izvoljena: Alojzij Novak,
Ivan Kunc, Meščanske šole izven Ljubljane:
Izvoljena: Maks Hočevar, Josip Lampe.
Osnovne šole: Okraj Brežice: Izvoljena
Erbežnik Ivan, Seme Anton. Črnomelj: Skulj
Andrej, Grum Rado, Kamnik: Tavčar Ivan,
Petrovec Ciril. Kastav: Dostal Rudolf, Le-
sica Djuro, Kočevje: Puhar Karl, Pristov-
šek Franc. Kranj: Mihelič Josip, Mlekuž

Vekoslav, Krško: Grčar Tit, Lavrič Pavel,
Laško: Dimnik Ivan, Pavlica Ulrik, Litija:
Mazi Vilko, Polak Janko. Ljubljana (mesto):
Smole Albin, Zaplotnik Ignacij, Ljubljana
(okolica): Dermelj Mirko, Potočnik Alojzij,
Logatec: Legat Stanko, Kobal Josip. Novo
mesto: Marok Alojzij, Skulj Franc, Radov-
ljica: Kocijancič Ivan, Plesničar Pavel.

— Volitve v učiteljsko disciplinsko so-
dišče so pokazale, da zelo mnogo članov ne
poučuje prav discipline. Volili so sicer
člane UJU, toda ne one, ki so bili določeni
za dotični srez. Tako je prišlo, da je bilo v
ljubljski oblasti 292 razcepljenih glasov,
ki so prišli organizaciji v izgubo in v mo-
ralno škodo. To se ne sme zgoditi več in
predsedniki okrajnih učiteljskih društev so
dolžni pri prvem zborovanju opozoriti
članstvo na to pomanjkljivost, ki jo kažejo
volitve v učiteljsko disciplinsko sodišče. Ni
to prav nikak diktat, temveč veleval le dol-
nost organizacijske discipline, da se ne cepi
glasov in se drži strogo oficijelnih kandi-
datov. Od naših kandidatov zahtevamo, da
sodijo popolnoma objektivno in se ne ozi-
rajo na politično pripadnost obtožence, za-
to se borimo za njih izvolitev. Strogo s sta-
novskega in ne strankarsko političnega
stališča, ki se mora pri takih zadevah je-
njati.

— Razburjenje zaradi volitve kateheta
v učiteljsko disciplinsko sodišče. Politično
strankarski krogi so izrabili to popolnoma
stanovsko zadevo, ki nima s politikom oprav-
ka, v svrhu svojih strankarskih namenov.
Volitev kateheta nima prav nikakega stran-
karskega značaja in ga ne sme imeti pri tako
resni zadevi, kakor je disciplinsko sodišče,
kjer gre za objektivno in pošteno razsodbo
v vsakem slučaju. Naša borba gre za to, da
se vsi partizanski vplivi izločijo iz disci-
plinskega sodišča, zato smo tudi zahtevali in
dosegli, da bo na čelu disciplinskega sodišča
od režima neodvisen in objektivno pokličen
sodnik. Tudi izvoljeni stanovski drug ni za-
govornik, ampak sodnik pri disciplinskem
sodišču, ki mora slušati, ki so obsodbe
vredni objektivno soditi (zato je zaprisežen)
ter ne sme biti v nobenem slučaju pristran-
ski. V interesu našega stanu je tudi, da di-
sciplinsko sodišče obsodi vse, kar je nezdra-
vega v stanu in kar škoduje zdravi stanov-
ski in službeni moralni, in to ne piziraje se na
desno in levo. Zagovornika ima vsak disci-
plinranec še posebej in si ga lahko izbere
med stanovskimi tovariši, ali pa si najame
odvetnika. Seveda stanovski drug, kot sod-
nik lahko mnogo pripomore k čim objektiv-
nejši razsodbi, zato mora dobro poznati
službene okoliščine prizadetega. Meščansko-
šolsko učiteljstvo voli strokovnega druga,
sodnika iz svojih vrst, in sicer štiri. Osnov-
nošolsko učiteljstvo ima 14 strokovnih dru-
gov-sodnikov, torej mu jih ostane še vedno
13, če je eden katehet. Kateheti spadajo tudi
pred isto disciplinsko sodišče. Ker so ravno
tako državni uradniki, kakor učitelji, je to
le stanovska poštenost, če se jim prizna tudi
enega stanovskega druga za sodnika. Orga-
nizaciji se je pa od merodajne strani zago-
tovalo, da bo prosvetna uprava izposlovala
od ministrstva da bo katehet kot razsodnik
klican le k slučajem, v katerih je obtoženec
katehet, ne pa k slučajem, kjer je obtoženec
posvetni učitelj. To je tudi edino pravično
in pošteno! Če se bo pa s tako gonjo, kakor
se je uprizarilo v tem slučaju, napravilo iz
disciplinskega sodišča partizanski forum, po-
tem gorje nam vsem.

— Interesantno bo opazovati organiza-
cijo UJU — piše »Jutro« — ko poroča iz
Kočevja, da bo baje tamošnji nadzornik iz-
menjan. — Interesantno je bilo opazovati
organizacijo že sedaj, ko je s svojim vpli-
vom dosegla, da niso bili izmenjani nadzorni-
ki, ki jih učiteljstvo že zdavnaj ni maralo in
ki se niso izkazali baš kot primerni za svoj
odgovorni položaj. Brez vsakih namiga-
vanj in sumničnjaj povemo javno, da
stoji naša organizacija slejkoprej na stali-
šču, da je pri odstranitvi vsakemu navesti
vzroke, oziroma izvesti disciplinarno pre-
iskavo, ki naj jih dokaže. Za vsako ceno se
pa tudi vsakogar ne da braniti. Naj ne bodo
gospodje tako naivni, da mora organizacija
po njihovem tolmačenju depolitizacije sedaj
ščititi in se zavzemati za nečlane, ki se eks-
ponirajo in često izjavljajo, bolj, kakor pa za
lastne člane; naj ne bodo gospodje tako na-
ivni in naj ne mislijo, da mora na podlagi
njihovega tolmačenja depolitizacije, pro-
svetna uprava nameščati na razne vodilnejše
položaje le vladajoči stranki nasprotne urad-
nike, pri tem pa z ozirom na depolitizacijo
učiteljstva zapostavljati vse uradnike, ki
pripadajo vladajoči stranki. Če jemlje spo-
sobne in objektivne iz vrst učit., ne more-
mo oporekati, dokler so objektivni. Politična
pripadnost ni za nas nikak kriterij v stro-
kovnih zadevah, da bi zaradi tega proti ko-
mu nastopali, ni pa tudi za nas nikak kri-
terij, da bi na podlagi tega morali koga bra-
niti. Korektnost in objektivnost na službe-
nem položaju je za nas prva in edino mero-
dajna mera za presojo v vsakem slučaju. To
je depolitizacija, kakor si jo tolmačimo mi
in na podlagi katere bomo lahko zagovarjali
vsakogar, če izpolnjuje gornje zahteve, ne
moremo pa braniti niti lastnega člana, če jim
ne odgovarja. Kaj je s Kočevjem, ne vemo
in ne moremo spregovoriti prej, preden ne
dobimo avtentičnih informacij — vemo pa,
da je izpad »Jutra« proti naši organizaciji
zaradi tega slučaja neosnovan in da se s ta-
kimi izpadi več škoduje stvari, kakor ko-
risti, to si je vsak resen človek na jasnem.

— Šolski zakoni bodo predloženi Na-
rodni skupščini. Kakor zatrjujejo merodajni
krogi, bodo šolski zakoni predloženi Na-
rodni skupščini. Izdelan je že načrt zakona
za osnovne šole in srednje šole. Načrt se
naslanja na osnutek ministra Trifunovića.

Slabši od hlapcev.

Prosvetne razmere v državi postajajo vedno škandaloznejše. —
Šolski nadzorniki že od leta 1924. niso dobili povrnjenih potnih
stroškov. — Denar za potnine so sami iz svojega založili. — Država
zahteva, da morajo nadzorovati šole, ne prevzame pa odgovornosti,
da jim bodo stroški povrnjeni. — Na ta način mora propasti vsaka
avtoriteta drž. uprave. — Vse to je v veliko škodo šolstva samega.

Brez primere je omalovaževanje zako-
nov in uredb od strani državnih funkcio-
narjev, kadar gre za naše prejemke in
terjatve. Državna uprava je silno točna v
izvrševanju zakonov in uredb, kadar treba
nastavljencu znižati prejemke ali zakonske
določbe spreminjati in tolmačiti nastavljen-
cu v slabo. Kadar pa gre za to, da na-
stavljenec dobi, kar mu gre po zakonu in
kar je zaslužil, tedaj lahko čaka na večnost
— na proračunsko možnost. Samo najvaž-
nejše:

Razlika! Člen 249. čin. zak.: »Prejemki
po tem zakonu se urede z državnim prora-
čunom, pravica do njih pa teče državnim
uslužbencem, ki se prevedejo, od dne 1.
oktobra 1923.«

Kako dolgo bo le še »tekla« pravica?
Kje je se država, ki tako postopa s svojimi
nastavljenci? Zakaj merodajni faktorji ne
postopajo po tem členu?

Potnine šolskih nadzornikov ter potni in
selitveni troški učiteljev! Člen 45. čin. zak.:
»Državnim uslužbencem pripadajo, kadar
službeno potujejo, posebne odškodnine, ki
se urejajo s specialnim zakonom. Za slu-
žbeno potovanje se smatra tudi uslužbenčeva
selitev iz kraja, kjer se upokoji po zvršetku
popolnih službenih let, v kraj, kjer se naseli
kot upokojenec. Glej tudi uredbu o potnih
in selitvenih stroških!«

Čl. 71. čin. zak.: »Premeščencem usluž-
bencu pripadajo stroški za potovanje in se-
litev.«

Kako se postopa s šolskimi nadzorniki,
to je pravi kulturni škandal! V vseh civili-
ziranih državah vedo ceniti šolske nadzor-
nike in je njih položaj urejen z zakonom, le
pri nas tega ni treba. Šolski nadzorniki niso
nič drugega, kot navadni pisarji brez pravic
in primernih prejemkov, da celo od šole do
šole morajo potovati na — svoje stroške.
Malenkostni paragrafi in odločbe, ki govore
v njihov prid, se sploh ne izvajajo. Čl. 45.
čin. zak.! Službeni pavšal šolskih nadzorni-
kov se je uknil, skrbi pa se ne za to, da bi
bili v proračunu zneski za potovanja v smi-
slu čl. 45. čin. zak. Pač pa je izšla sledeča
ministrska odredba od 14. julija 1926, Br.
72.584/III.: »Sres. šol. nadzorniki 1926./27.
škol. godini prvi pregled šola in svojim sre-
žovim imadu izvršiti od 1./10. 26. god. do
1./11. 1927. god., a drugi pregled od 1./4. do
30./6. 1927. god. Ovak če se prethodno odo-
breni put (obilasek šola) isplati školskom
nadzornicima po uredbi D. R. Br. 96.000 od
30./9. 1920. god. iz državne kase po partiji
326. pz. I. d. Budžeta ministr. prosvete za
1926./27. godinu, odnosno iz odgovarjajoč
partije iduščeg Budžeta ministr. prosvete.«

Potni troški za leto 1925./26. in 1926./27.
so izzveniš malenkostnih zneskov še nepo-
ravnani.

Odlok min. prosv. od 19./4. 1927 O. N.
br. 25.960 pa se glasi: »Vsako odstopanje in
nemarno vršenje nastavniške dužnosti biče
najstrožje kažnjavano. — Stoga se pozivajo
šolski nadzorniki, upravitelji in nastavniki
osnovnih šola da najsavestneje vrše svoje
dužnosti, koje su im propisane zakonom o
narodnim školama i propisima ministarstva
prosvete.«

Ako morajo nadzorniki vršiti svojo
službo — zakaj merodajni faktorji ne skr-
bijo, da pridejo potrebne vsote v proračun?
Kdo nosi na tem svojo odgovornost, ne bo
težko uganiti!

Enako žalostno poglavje so potni in se-
litveni troški učiteljev in upokojencev. Ali

ni vsega obsojanja vreden način, kako se
oblast ogiba plačati potne stroške. Mesto da
učitelja premesti na državne stroške, po slu-
žbeni potrebi, kadar je v resnici, mu eno-
stavno naroči, da sam zaprosi za mesto in ga
tako prisili, da nosi sam vse stroške. (Na
drugi strani se dogajajo slučajji, da se ka-
zensko premeščencem učiteljem priznajo
potni troški).

Kdor pa je tako srečen, da je premeščen
na državne stroške, ta mora seveda račun
pravilno in pravočasno vložiti, a brez nade,
da bo v doglednem času poravnal!

Vse take zahteve učiteljev in nadzorni-
kov gredo v nenasitno žrelo partije 55, ki ne
da nikdar nič od sebe...! Sicer se vsako
leto za dolgove iz prejšnjih let stavijski zneski
v proračun, toda premizki, in če so v pro-
računu, se enostavno ne odpravi kredita —
»saj nastavljenec lahko čaka«!

Da pa je volk sit in koza cela in da so
nastavljenici za eno leto potolaženi, nam
posljejo kako »uputstvo« E. F. br. 6849 od
25/6. 1927. glede »potraživanja neizplačanih
pridobitnosti in honorarnih časova iz rani-
jih budžet. godina«, ali E. F. br. 4851 od 5/5.
1927. Točka 6. »Putni i potvozni troškovi
(partija 303.) ne otvaraju se na osnovu tre-
bovanja, nego se isplaćuju na osnovu pro-
pisno sestavljenih i viziranih putnih računa,
a po izvršenom putovanju. Za redovan obli-
lazek škola, školski nadzornici mogu tražiti
akontaciju po prethodno odobrenom planu
putovanja.«

Vse zahtevano so nadzorniki točno iz-
vršili, ni pa denarja, o akontaciji pa sploh ni
govora. Kdo nosi krivdo? Točka 13. se glasi:
»Po partiji 55. za neizplačane obavke iz ra-
nijihih budžetnih godina, da bi se mogli dobiti
potrebni krediti, treba vsaki službenik za-
sebno da podnese napisanu, od šolske vlasti
overenu i od Mesne kontrole pri Okružnoj
Finansijskoj Upravi vizirano priznanicu na
onu sumu, koja mu nije isplaćena. Tako
snabdevene priznanice dostaviti Ministar-
stvu Prosvete radi traženja kredita.«

Vse to se je pri nas izvršilo — toda kre-
dita ni! Kje je krivda?

Od nastavljenca se zahteva, da dela in
vrši službo skladno z zakoni in uredbami.
Za nevršenje dolžnosti čaka nastavljenca
kazen. Kako pa oni, ki nam režejo kruh in
ki nam ne dajo, kar nam gre po zakonu in
uredbah? Pri vladi ni človeka, ki bi ga pekla
vest, ker se zadržuje državnim nastavljen-
cem težko prislužene pare! Ni človeka v
naši državni upravi, ki bi zaklical: »Tudi
državnemu nameščencu, kar mu gre!« Pri
vsaki naši upravičeni zahtevi dobimo le od-
govor: »Ni kreditov, ni proračunske mož-
nosti!« Pa zakaj ne napravite proračunske
možnosti in zakaj ne poskrbite za kredite?
Ali ni to vaša dolžnost?

Po vseh civiliziranih državah se vlada
potrudi, da najde za vsak zakon, ki je v
zvezi z izdatki, potrebno kritje, pri nas
se delajo zakoni, ne glede na finančne mož-
nosti!

Pa kako, da ni proračunske nemožnosti
za izdatke podtajnikom, ministrom, poslan-
cem, za volitve? So li za dobrobit države po-
trebni izdatki za podtajnike? Kaj ko bi en-
krat terjatve podtajnikov, ministrov in po-
slancev dali v žrelo part. 55? Ko bi ti po-
kusili dobrote te partije, bi takoj bilo vse
v redu!

Te razmere postajajo zelo škodljive šol-
stvu. Pravijo, da pada avtoriteta nadzorni-
kov in da bi bil ta problem rešen s tem, da